

Gammalt och nytt i heminredningen

av Nils Erik Wickberg.

Det är brukligt att på tal om gammalt bohag komma med några dräpande ord om antikvurmen. Må vi därför också i detta fall göra som seden bjuder, ehuru de senaste årens temperamentsfulla kritik från fackmannahåll utan tvivel redan åstadkommit en förbättring. Man har fått ögonen öppnade för det osunda och verklighetsfrämmande i denna mani — med dess bismak av nyrik gulasch — att av någotslags prestigehänsyn fylla sitt hem med urmodiga möbler av tvivelaktig äkthet (i babbittarnas hemland har avsättningen varit så stor att endel franska och italienska fabriker för antikviteter helt enkelt överflyttat tillverkningen till Amerika!)

Men det finns ju folk som med smak och urskillning kan köpa gamla saker, som inte låter duperas sig av förfalskningar. Till deras försvar måste sägas, att vår moderna möbeltillverkning länge varit och i stor utsträckning fortfarande är så otidsenlig, att t.ex. enklare gustavianska och biedermeiermöbler med deras självfallna form rentav verka modernare. Först för ett par år sedan påbörjade våra största firmor i branschen en tillverkning av ändamålsenligt serie-

I sitt arbetsrum har arkitekt Aili-Salli Ahde sammanställt antika mahognymöbler med en låg modern bokhylla, en schäslong och en golvlampa; på golvet en trasmatta

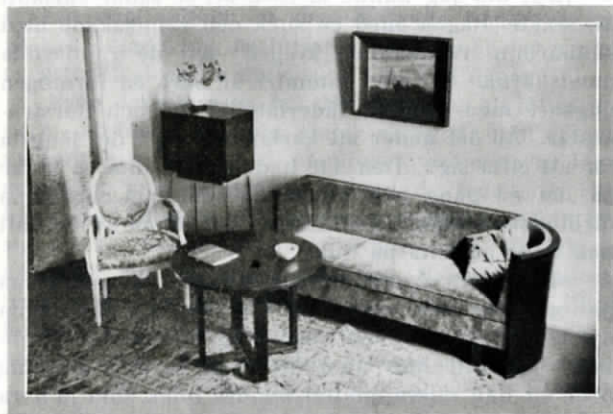

Foto A. Pietinen

Denna interiör är från Stockmanns möbelavdelning och visar en gustaviansk stol inställd bland modernt bohag, bl. a. ett funktionskåp på stålrofsfötter

bohag; mycket återstår dock ännu att göra innan vi hunnit lika långt som Tyskland eller Sverige.

Nu händer det ju att man genom arv är i besittning av antika möbler. Hur skall man då förfara, när det gäller att med nyförvärv komplettera sitt bohag? För en ovan kan det erbjuda svårigheter att lyckligt sammanställa möbler av olika stil eller ålder; alltså vore stilens principen säkraste vägen till en harmonisk rumsgestaltning? Detta torde åtminstone vara den gängse uppfattningen?

Då finnas två möjligheter: för det första att man utmönstrar det gamla (vilket hör till sällsyntheterna); för det andra att man skaffar sig antika saker eller moderna s. k. »stilmöbler», med andra ord att en människa av filmens, jazzens, fartens tidevarv i sitt hem arrangerar en konstlad miljö i gemytlig biedermeier, spröd, graciös rokoko eller kanske pampig barock (och det lär inte vara så ovanligt).

Den sistnämnda principen, förd till sina yttersta konsekvenser, leder emellertid in absurdum och blir en hämsko för modern konst och konstindustri. Ovanför en 1700-talsbyrå passar naturligtvis inte en Sallinen, det måste vara nånting i stil med Martin eller Hilleström! En svensk målare lär en gång ha yttrat, att först då kan den nya konsten i Sverige få luft under vingarna, när alla gustavianska byråer skrotats ned —.

Riktigast är enligt min mening att man naturligtvis bevarar det gamla man har, såvida det är vackert, välbibehållet och användbart (bevara oss för hem à la museer, där föremålen inte få vidröras!), och att man köper det nya så, att det är fullt modernt, enkelt, sakligt (och framför allt att man undviker denna demimondäna vräkighet som kännetecknar bl. a. sämre fransk möbelkonst och jämväl frodas i våra enklare möbelaffärer —).

Det gäller då att på ett tillfredsställande sätt kombinera antik och modernt. Naturligtvis är det inte lika lätt som att göra en enhetlig »stilinteriör», men lyckas man, blir resultatet inte heller lika tråkigt. Är man mycket osäker, kan man ju anlita en förståsigpåare; har man däremot smak och fallenhet för inredning, skall man förvisso uppnå de mest intressanta och personliga effekter. Några allmängiltiga regler skola här inte uppställas; det följande är bara ett par helt subjektiva vinkar.

En gammal, varm och levande träyta skiljer sig ju avsevärt från en nypolerad med dess kalla, brutala glans. Därför kan det vara olämpligt att sammanställa t. ex. gamla och nya mahognymöbler, de senare må vara hur stiltrogna som helst. Där finns en stor likhet men man får i alla fall en osäkerhets-

*Sängkamar-
inredning,
arrangerad av
Stockmanns.
Gustaviansk
stol och gam-
maldags sy-
bord, för
övrigt modernt*

Foto A. Pietinen

känsla — ungefär som när man ser en byggnad med två angränsande fasader nästan lika långa så att ingen avgjort dominerar, eller bredvid varandra två färg-
ytor av i det närmaste — men ändå inte fullt —
samma valör. Det är då rejälare att helt enkelt ta
en stålörsmöbel, låt oss säga ett bord med svart-

Den Öppna Dörrens International (The Open Door International) — för de förvärvsarbetande kvinnornas ekonomiska frigörelse — inbjuder härmed till sin nästa Konferens den tredje i ordningen i Prag den 24—28 juli 1933.

Som huvudfrågor vid Konferensen komma att upptagas:

I) Den gifta kvinnans ställning och de attacker, som över hela världen göres mot hennes rätt till avlönat arbete, särskilt statlig verksamhet, samt den inverkan ett sådant förfarande har på alla kvinnors ställning.

II) Nationalförsäkring, en fråga, som för närvarande även är under behandling inom Internationella Arbetsbyrå.

Fullständigt program kommer längre fram att delgivas.

Delegater, medlemmar och besökare Verksamhetsgrenar (Branches) av O. D. I. sådana som bildats i Belgien, Czechoslovakien, Danmark, Tyskland, Stor Britanien och Sverige hava rätt att sända 12 delegater med rösträtt och 12 suppleanter, anslutna föreningar (affiliated societies) Danmark, Finland, Frankrike, Stor Britanien, Ungern och U.S.A. en röstberättigad delegat och en suppleant. Andra föreningar som omfatta O. D. I:s syftemål äro särskilt inbjudna att sända broderliga delegater (Fraternal delegates). Enskilda personer som omfatta dess syften inbjudas att bli medlemmar av Konferensen; och andra intresserade såväl män som kvinnor att överta densamma som besökare.

Biljetter, för hela konferensen à 25 Czech Couronnes. För en dag 6 C. C. För en session, 4 C. C.

En sommarskola under tiden 3 Juli—4 Aug. med föredrag och diskussioner kommer även denna gång att anordnas i samband med konferensen vid del naturköna Mlada Boleslav en timme med buss från Prag.

målad skiva, eller några lätta, moderna vinerstolar; då är skillnaden uppenbar, och den antika mahognymöbelen kommer till sin rätt.

Har man en målad gustaviansk byrå eller ett skåp, kan man till dem köpa ett modernt rätlinjigt bord och några enkla seriestolar med sävsits. En låg funkislänstol, en ottoman eller en standardbokhylla som kan utökas vid behov, försvara sin plats var som helst. Framför en biedermeiersoffa behöver man inte nödvändigtvis ha en khorasan; en hårgarns- eller rentav en trasmatta gå lika väl an. Och ovanför sin antika byrå kan man utan belänkigheter hänga en tavla av Sallinen!

Foto A. Pietinen

En gustaviansk byrå, flankerad av moderna typstolar. Stockmanns

Vårdryck för alla
CITRON och MJÖD
CHAMPAGNE
till nedsatta pris

A.B. P. SINEBRYCHOFF